

บรรณานุกรม

๑. ภาษาไทย :

ก. ข้อมูลปฐมภูมิ

มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. พระไตรปิฎกภาษาบาลี ฉบับมหาจุฬาเตปิตกัม ๒๕๐๐.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณมหาวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

_____ .พระสูตรตันตปิฎก ฉบับภาษาไทย. ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย.

กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๕.

_____ .พระไตรปิฎกภาษาไทย ฉบับมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย. (ซีดี-รอม).

กรุงเทพมหานคร : มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

มหามกุฏราชวิทยาลัย. วิสุทธิมรรค แปล ภาค ๑. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๖.

ข. ข้อมูลทุติยภูมิ

๑ หนังสือ

สมเด็จพระมหาสมณเจ้า กรมพระปรมานุชิตชิโนรส. พระปฐมสมโพธิกถา (ฉบับกรมการศาสนา).

กรุงเทพมหานคร: กรมการศาสนา, ๒๕๓๗.

สมเด็จพระมหาธีรวงศ์ (พิมพ์ ธรรมโร). สากลศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๘.

พระพรหมคุณาภรณ์. จาริกบุญ จาริกธรรม. พิมพ์ครั้งที่ ๑๐. กรุงเทพมหานคร: พิมพ์สวย, ๒๕๔๗.

_____ .พจนานุกรมพุทธศาสน์ ฉบับประมวลศัพท์. พิมพ์ครั้งที่ ๘. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๐.

_____ .พระธรรมทูตไทย เบิกทางสู่อารยธรรมใหม่. กรุงเทพมหานคร: พุทธธรรม, ๒๕๔๕.

พระธรรมปิฎก (ประยุทธ์ ปยุตโต). การสื่อสารเพื่อเข้าถึงสังคม. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ด้านสุทธธรรมสภา, ๒๕๓๙.

_____ .พุทธวิธีในการสอน. พิมพ์ครั้งที่ ๕. กรุงเทพมหานคร: มูลนิธิพุทธ ธรรม, ๒๕๔๑.

_____ .ความสำคัญและการรักษาพระไตรปิฎก. เก็บเพชรจากคัมภีร์พระไตรปิฎก. สิงหาคม ๒๕๔๕.

พระธรรมวโรดม. ความรู้เรื่องหนังสือบาลี. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๓๑.

พระราชธรรมนิเทศ. ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: มหามกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๓๖.

พระญาณวโรดม (ประยูร สนต์โกโร). ศาสนาต่าง ๆ. พิมพ์ครั้งที่ ๖. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหา
มกุฏราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

พุทธทาสภิกขุ. ภาษาคน ภาษาธรรม เรามา “กิน” เวลา กันเถิด. กรุงเทพมหานคร: สุขภาพใจ,
๒๕๓๗.

_____. พุทธประวัติ ฉบับวิจารณ์. พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: อรุณวิทยา, ๒๕๔๖.

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของการเผยแผ่พระพุทธศาสนา : วิธีทางที่

ไม่ควรมองข้าม. วิภคตินายคุณานิปปัตย พุทธวิบัติ. เมษายน, ๒๕๔๒.

กรุณา กุศลาสัย. อินเดียนที่นำทิ้ง. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๔๔.

กรุณา เรื่องอุไร กุศลาสัย. การตวิทยา. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์สยาม, ๒๕๔๓.

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์
, ๒๕๔๑.

กรมศิลปากร. คัมภีร์ลลิตวิสตรพระพุทธประวัติฝ่ายมหายาน แปลโดย แสง มนวิฑูร. กรุงเทพมหานคร:
กรมศิลปากร, ๒๕๑๔.

กิริติ บุญเจือ. ศาสนศาสตร์เบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๔๑.

จุไรรัตน์ ลักษณะศิริ. ภาษากับการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศิลปากร, ๒๕๔๓.

ทองหล่อ วงษ์ธรรมมา. ปรัชญาอินเดีย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, ๒๕๓๕.

ทองใส ตามบุญ. ภาษาศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

นิธิ เอียวศรีวงศ์. คำมีคม ว่าด้วย ภาษา วัฒนธรรม และอำนาจ. กรุงเทพมหานคร: มติชน,
๒๕๔๕.

ปรมะ สตะเวทิน. หลักนิเทศศาสตร์. กรุงเทพมหานคร: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย
อังกใน กิตติมา สุรสนธิ. ความรู้ทางการสื่อสาร, ๒๕๔๑.

พิเชษฐ์ วงศ์เกียรติ์จักร. แนวคิด ยุทธศาสตร์ การบริหารการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
(อปท.) ในยุคโลกาภิวัตน์. กรุงเทพมหานคร: ปัญญาชน, ๒๕๕๒.

รจิตลักษณ์ แสงอุไร. นิเทศศาสตร์เบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: เจ้าพระยาการพิมพ์, ๒๕๓๐.

วิรัช อภิรัตน์กุล. วาณิเทศ และวาทศิลป์ หลักทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในสหสวรรษใหม่. พิมพ์ครั้งที่
๓. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๓.

สมพร มั่นตะสูตร. สัมมนาการใช้ภาษาไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, ๒๕๒๕.

สมักร ปุราวาส. พุทธปรัชญา ๒๕ ศตวรรษ. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์คลังวิทยา, ๒๕๐๐.

สิริวัฒน์ คำวันสา. พุทธศาสนาในอินเดีย. กรุงเทพมหานคร: มหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

สุชีพ ปุญญานุภาพ. คุณลักษณะพิเศษแห่งพระพุทธศาสนา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหา
ราชวิทยาลัย, ๒๕๔๑.

สุทิววงศ์ พงศ์ไพบูลย์. **พุทธศาสน์**. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, ๒๕๑๙.

สุนทร ณ รังสี. **ปรัชญาอินเดีย : ประวัติและลัทธิ**. พิมพ์ครั้งที่ ๓. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๕.

สุนัย เศรษฐบุญสร้าง. **เกมภาษากับการใช้ภาษาศาสนาของชาวอโศก**. พุทธศาสนศึกษา. กันยายน-ธันวาคม ๒๕๓๗.

เสฐียร พันธงชัย. **พุทธประวัติมหายาน**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: แพร่วิทยา, ๒๕๒๕.

เสฐียรพงษ์ วรรณปก. **คำบรรยายพระไตรปิฎก**. พิมพ์ครั้งที่ ๗. กรุงเทพมหานคร: ธรรมสภา, ๒๕๕๕.

เสถียร โพธิ์นันทะ. **ประวัติศาสตร์พระพุทธศาสนา**. พระนคร: บรรณาการ, ๒๕๑๓.

อรรณพ ปิณฑน์โอวาท. **หลักและปรัชญาของวาทีวิทยา**. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์. **สื่อสารมวลชนเบื้องต้น สื่อมวลชน วัฒนธรรม และสังคม**. พิมพ์ครั้งที่ ๔. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๔๗.

๒ งานวิจัย

พระมหาประพนธ์ ศุภสร. ความสำคัญของบุคลิกภาพของพระพุทธเจ้า ต่อความสำเร็จในการเผยแผ่พุทธธรรม. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. ๒๕๔๔.

พระสุนทร รตนปัญโญ (มติยาภักดิ์). การศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการใช้ภาษาในการสื่อสารเพื่อการเผยแผ่ธรรมะในยุคปัจจุบัน. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๔๙.

พนิตนาฏ ฐิตินานิช. ประสิทธิภาพของกิจกรรมฟัง-พูด โดยใช้การปฏิสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนในห้องเรียน. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๒.

ณจิต ดีปานวงศ์. อิทธิพลของอวัจนภาษาของนักร้องแกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนต์ต่อเยาวชน. **วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๓๙.

อภิชาติ พรสี. การศึกษาวิเคราะห์รูปแบบเทศนาวิธีตามแนวอนุพุทธานุภาพในสังคมไทยปัจจุบัน. **วิทยานิพนธ์พุทธศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, ๒๕๕๐.

อรุณี บัวเร่งเทียน. ผลของการสัมผัสของนักจิตวิทยาการปรึกษาต่อการรับรู้ความรู้สึก. **วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต**. บัณฑิตวิทยาลัย: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๕๕.

๓ สื่ออิเล็กทรอนิกส์:

ทฤษฎีการแพร่กระจายทางวัฒนธรรม, แหล่งที่มา :

<<http://social.cru.in.th/link/Comdev/.doc>> (๑๕ กรกฎาคม ๒๕๕๗.)

พุทธบูชา www.buddhabucha.net - Copyright 2010, (๖ เมษายน ๒๕๕๘.)

สุรยุทธ์ สิงห์ศิริ เว็บไซต์

<<https://www'sites.google.com/site/nongpatpoo/hnwy-thi->

(๑ มกราคม ๒๕๕๘.)

Social change. **Encyclopedia Britannica**, Ultimate Reference Suite, (Chicago:

Encyclopedia Britannica, 2011),

<<http://www.britannica.com/EBchecked/topic/550924/socialchange>>

(๑๔ ธันวาคม ๒๕๕๗.)

บทความในวารสาร

นายหนูใหญ่. เสรีภาพในการใช้ภาษาไทย. หนังสือพิมพ์ คม ชัด ลึก. ๑๐ มิถุนายน ๒๕๕๘.

พระสมชาย ฐานวุฑโฒ. อดีต ปัจจุบัน และอนาคตของการเผยแผ่พระพุทธศาสนา : วิธีทางที่ไม่
กรรมองข้าม. (เมษายน ๒๕๕๒.)

วัชรระ งามจิตรเจริญ. นิพพานในพุทธปรัชญาเถรวาท อัตตาหรืออนัตตา. วารสารพุทธศาสนศึกษา

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ปีที่ ๘ ฉบับที่ ๓. ก.ย.-ธ.ค. ๒๕๕๔.

สุนัย เศรษฐบุญสร้าง. เกมภาษากับการใช้ภาษาศาสนาของชาวอโศก. พุทธศาสนศึกษา. ปีที่ ๑

ฉบับที่ ๓. กันยายน-ธันวาคม ๒๕๓๗.

อภิญา เพ็ญฟูสกุล. ศาสนทัศน์ของชุมชนเมืองใหม่ ศึกษากรณีวัดพระธรรมกาย. พุทธศาสน

ศึกษา. ปีที่ ๕ ฉบับที่ ๑. มกราคม-เมษายน ๒๕๕๑.

๔ ภาษาอังกฤษ

(I) Book.

Dan R. Stiver. **The Philosophy of Religious Language, sign, Symbol, and Story**,
(Oxford: Blackwell, 1996.)

Mitchell, Donald W. **Buddhism : Introducing the Buddhist Experience**. New York :
Oxford University Press, 2002.

Pande, Govind Chandra. **Studies in the Origins of Buddhism**. Reprint of Fourth
Revised Edition. Delhi : Shri Jainendra Press, 1999.

Peter Harvey. Edited. **Buddhism**. Great Britain : TJ Internation, 2001.

Phillip Lesly, **Public Relations Handbook**, 3rd (Englewood Cliffs, N.J.,: Prentice-Hall, 1967.

Trenholm, S. (2001). **Thinking Through Communication: A Introduction to The Study of Human Communication**. (3rd). Boston: Allyn & Bacon

Wm. Theodore de Bary. **บ่อเกิดลัทธิประเพณีอินเดีย**. แปลโดย จำนงค์ ทองประเสริฐ.
พิมพ์ครั้งที่ ๒. กรุงเทพมหานคร: อรุณการพิมพ์, ๒๕๔๐.